

דברי הכפר

בכל דור ודור
חייב אדם לראות
את עצמו כאילו הוא
יצא מצרים.

פסח תש"ט

22-4-1959

ח.ס. 36

י"ד ניסן ה'תש"ט

ההסדרות הכללית ל העובדים העבריים בארץ-ישראל
אחד הקבוצות והקבוצים

כפר-הנצי"א

עם חג הפסח

הנה מתקרב וכא חג האביב, ועם התעוררות הטבע קט לתחייה גם עלוננו. אם אמנם ירח ויניב פרוה ימים יגידו.

כמו בשנים קודמות התלבטו אנשי ההרבות גם השנה בהכנת ההגדה. עקר מטאל-עם בלחי רגמי התברר כי רב מכריע של החברים רוצה להוסיף לחלק המסורתי של הסדר וקיים אף אחוז לא מבוטל הרוצה בסדר מסורתי לחלוטין. מה פשר הדבר? מה הכמיהה הזאת אל מסורת אבות? אולי עם עליה הגיל הממוצע של החברה פוזה באופן טבעי הרצון להתנסות בנסיונות ולחפש דרכים חדשות. אם לא מצאנו עד עתה את הדפוסים והתוכנית היכולים להתפך למסרת חדשה (נגוד כמוגים כשל עצמון) מוטב לחזור למסורת המוכרת והקרושה אחרי הכל ללב רבים.

הטאלה היא רק אם אפשרי או נכון לחזור למסורת לגבי שטח אחד של חיינו בלבד. הרי אותה מסורת מבוססת על פסכה שלמה של מושגים ודפוסי חיים. אל לנו להיות כמות "יהודים של יום טוב" או במקרה שלנו יהודים פעמיים בשנה וישראלים כל יתר הזמן. המטף טונה חיינו המשותפים המעטות באופק יחסי, יצרנו עלכים שאף הם קרובים ללבנו, ויש נטייה לשכח זאת. לכן אין מקום לסדר מסורתי אלא למזוג של העבר וההווה, של יהדות ו"ישראליות".

על כל פנים תהיה צורת החג אשר תהיה, נאחל לעצמנו ולאורחינו הרבים סדר נעים וביחי, ולעלוננו חיים ארוכים ומוצלחים.

אננה

מדברי האגדה

"הסנה בער כאש והסנה איננו אכל" - למת הראה לו הקדוש-ברוך-הוא למתה בענין הזה? לפי שהיה משתה בלבו ואומר: שמי יהיו המצרים מבליט את ישראל, לפיכך הראהו הקדוש-ברוך-הוא את זערת (וסנה) איננו אכל. -אמר לו: בסם הסנה בוער כאש וינינו אכל, כך המצרים אינם יכולים לכלות את ישראל.

לחכרינו מגרעין ה' הצטרפו אלינו זה מכבר

ד ו ר י ס

א ר י ה

ר מ ו נ

י ו ה נ ה

ש מ ע ו נ

מובאת תקותנו לקליטה נוחה ומהירה

ללילה ונתן - בהקיימם בית בישראל - ברכות

לשליחינו יבית פז צות,

באשר הם שם,

נשלחת ברכת החג

מדינות המזכירות.

הוחלט שכח "אריה" תעבר עם ראשיה שנת הלימודים לאילת-השחר. כן התקבלה המלצה ועדת ביה"ס שאריק יהיה מורה באילת-השחר בשנה הבאה. לכך דרושה לו הסתלמות, וזה מצריך את שחרורו מתפקידו כמזכיר. הוטל על סוזי לחפש הצעה מתאימה להחלפתו.

לאחר הפרטים רבים פנתה המזכירות לגוסטי לקבל את תפקיד האיכותניות לחדשים. הן תקופה זו ישתדלו להבטיח צוות-בטול מתקבל על דעתה. זה יהיו אפשרות לעבר בסדר את תקופת החג וגם לנסות להבטיח שחרון סופי.

הוחלט להפך זמנית את 2 החדרים האמצעיים של בית 7 לחדרי-הינזקות. המזכירות קבלה את עמדת הועדה לגיל הרך שלפיה אין לצרף את ההינזקות בפעוטון של ריבה ששם כבר נמצאים 7 ילדים.

הוחלט שבעתיד לוי יטפל במכירות ישירות מתוך הענפים. הוא יעסק בחטוב המחירים ויחייב את הקונים. כן דנה המזכירות בשאלת מתנות שניתנו עד כה לאנטי-חוף. הוחלט שלא להייבן מתנות, אלא במסגרת המוסדות המוסמכים.

הוחלט להתמיד בקשר עם קבוצת "אלונים" שהתגייסה זה לא כשר. הם התקשרו למסקנו, וברצונם לשוב אלינו שהוא מועד צאנז לל"ה.

הוטל על מרכז המסך לבצע את סדור המדרכה ל"עשור" במחירה האפשרי.

החקיים דיון על בעיות העבודה בחלטה. הוחלט א) להקים מחדש את הוועדה הקיים טעומד כעת להתמוטט; ב) שיצחק פוסט ישוב לחלטה בימים הקרובים.

החקיימו 3 דיונים ממצים כשאלה הכנית ההשקעות במחצית השניה של שנה זו. הצעות אלו הוכנה לאסור האספה אחרי ההיעצות עם ועדת-המסך של האחור.

ועדת החברה.

עקב הפגור הרב בעבודת הועדה התרכזנו עד כה רק ב"הספקה" לחברים, כגון רהוט, שלומים וכו'; ואף כי מסרהנו לעסק גם למסחיים אחרים, טאנו מקווים להגיע אליהם כרגע שנתגבר על הדברים הדחויים ביותר. יש לציין שלפעולה הסדירה של הועדה מפריעה העובדה ש 2 חברים מה אינם פעילים מסיבות טונות; כמו-כן מכלה מרכז-הועדה חלק ניכר של המנוע מתוך לבית.

עד עתה החקיימו דיונים על הנושאים דלהלן:-

(1) שלומים.

במסגרת הכללית שהחקיימו במסגרת ההחלטות הקודמות של האספה בנוגע לשטות בכספי השלומים טכמו הצעות מספר שאותן הבאנו כבר לדיון ראשון באספה. צריך להדגיש שהמענק החד-פעמי טאנו מציעים להעניק לכל חבר, מכון בעקרו להשלמת רהוט החדר. פעלנו בהנחה שיהיה גם הקצוב רגיל לרהוט החדר.

בהצעותינו בנוגע לכספי-השלומים נמנענו מהצעות חדשות לאחר ההחלטות מסרו את הכספים בהנחה שיוצאו למטרות שהוחלט עליהם באספה. הועדה פירטה את הצעותיה לשטות בכספים אלה, כפי שנמסר כבר באספה.

(2) רהוט.

אנו פעלנו מתוך ההנחה היסודית שרוצים להגיע, הן 4-5 שנים, לרמה מסוימת ברהוט ולהתוואת הרמה. רמת הרהוט ההיא אהיה, לא כל כך בפרטים, אלא כערך הדברים שהמסך נוהן, וע"י זה נשאר לחבר את ההחלטה ההפסידה להחליט איך לרהט את החדר, עד כמה טזה אפשר. אמנם, אנו ישתדלו לשמור על טיב הדברים שהחבר יקנה כדי שלא נצטרך להקדיש סכומים לתקונים עקב קניה לא זהירה ע"י החבר. ערכנו כבר סקר כללי לקביעה נקודתית לרהוט הקיים. אנו צריכים עוד לברר מהו סכום הנקודות שהחבר צריך להגיע

אליו תוך 5 שבועות. בתוך תקופה זו רוצים להגיע להשלמת רמת החדר, לפי בקורות, לכול. את התקציב הזה נוציא לפי הצרך היחסי: לדוגמה, החדר שחסרי לו 150 בקורות להשלמת הרמה יקבל כל שנה 30 בקורות; בו בזמן חבר שחסרי לו רק 50 בקורות יקבל רק 10 כל שנה. מובן שהיה אפשרות לאגור את הבקורות במדה שרוצים לרכוש רהיט העולה יותר כסף, מעבר מסד הבקורות המוקדם לו לשנה המוקדמת. לפי הערכה זהירה חושבים להוציא למסד ערך של 450 ל"י לחבר בתקופה זו.

את בצוע ההצעה אפשר לממש בכמה דרכים: ע"י קניה, ע"י עבודה בגר-חוץ בית, ע"י הזמנות מיוחדות בחוץ או ע"י שלוב כל 3 האמצעים הנ"ל. אנו נושא בדברים על כל חבר לחזר כדי לכר מה ברצונו לרכוש ולדון אחר איך להטיב את מבוקשתו.

עומדת גם הבעיה של התקונים ברהוט הקיים. במקט שהחברים שיש להם צרך בתקונים כאלה יתקשרו על טווחה בן-שנתי המכסה את הסכום העצום זה.

3) הספקה קטנה.

סדרה ההספקה שהוחלט עליה באספה, נכנס לתקטור ביום 1 לא-ריל, תחרי מקטענו סכום של 2. - ל"י כתקציב חדשי לחבר מורה, 3.750 ל"י למטענה, אלו מקטים החברים למסר מהערוותיהם על פעולת ההסדר החדש, לשכס או לחסר.

4) ברוח.

בקרוב נביא לאספה הצעת החלטה להסדרת מקומם של החברים וזה בקרוב באו ברשימת הרוח.

נוסף לדברים שנספרו עליהם לעיל אנו מבררים כמה את גיין הנסיעות לחו"ל, המגמה לטילף את החדשה הזאת בזמן הקצר ביותר (מובן מקיימת גם גייה סדר-העבודה).

כמו-כן דנים כמה הצעות שכוון. יש אפשרות לקבל עוד 14 יחידות דיור, אנו מציעים לבקר חכניה-סכון סופית. יש לנו קעה כבר 96 יחידות סכון-גינים, ואין טעם להוסיף סכון מסוג זה, שאנחנו מתאים לעולה או לחבר בגנים הרגילות, אך שבוך אימו מתאים לשמש כסכון-ותיקים לפי המוגשם ל היר.

יש לפנינו כמה אפשרויות: או שנבנה, בליה מדינה, יחידות בוספור מהסוג הקיים (באם נורכח שגין מוצא-אחר מגלל הצרכים מקליטה עליה זמן הקרוב); או שנבנים שנויים ליחידות סכנות-מבנה, דבר שצוי-מאד היות נאחרת היינו מושלים את הערך של הסכון הקיים. במסגון הסופי אנו צריכים לקחת בחשבון את הדרישות של הילדים המתגורים, גורעינים, גורע וכו', ובנוסף לזה לדאג לחדור של סכון-אורחים קבוע. הצעתנו לסכון-אורחים היא הפיכת שריף שודי להדרי-אורחים.

מה שנוגע לחדר-האכל, אנודדים בהצעות ודעות לנווג ועל שנויים יש להכניס לחדר-האכל הקיים ועל צורת ההוספה בו.

אנסי.

החלטות מועצת החנוך.

1) בית כולל לגיל הרך.

הוחלט לפעול לקראת השנה הזאת שמה הצלה סוכן כאותו בית (ט איות מט לת) מיום תוולדו עד הכנסו לגן בגיל 3½ הערך. כדי לקיים שמה זו יש צרך במספר 2 מטפלות בוספות שמוכלכה לעבוד עם הילדות רכנים. הברה אחת הצטרף לזאת מיד להכשרה, השניה תצא יותר מאוחר.

הגן המעורב.

עמדת מועצת החנוך לגן המעורב היא חיובית באופן עקרוני, והוחלט להעלות את הדיון במיחה חברים בעתיד הקרוב. (ראה טקסט בדיבר הגן המעורב עליון זה - עורך).

עניני עבודה.

נבחרה ועדה-מטנה לעניני עבודה. הפקידה הראשון הוא למרע מסעות עבודה בבתי הילדים לפי הקבון-העבודה של המועד. כמו-כן הסגל הועדה לעניני עבודה מוטפים.

הועדה לגיל הרך.

לאור החלטה מועצת החנוך בענין "בית כולל" הוחלט להוציא את התינוקות הקטנים ביותר מבית התינוקות הנוכחי ולהעבירם באופן זמני

חבה ס.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ו צ ד ת ה ת ר ב ו ת .

בגטנו טוב, אחרי הצלחת ירח הלימוד, לשאלה הכרושה וחישבה, לימוד ודיבור ועברית. הוכנו 7 עד 8 כיתות לימוד קטנות, ולכל אחת מורה קבוע. לפי התוכנית על כל כיתה לשבת פעמיים בשבוע לשעה, ושעה וחצי לערב. הכינו רשימה של 9 חברים, כולל חברי "איתנים", הבאים בחשבון כמורים - לא כללנו מספר חברים שהם מסוגלים להיות מורים בגלל עבודתם בענפים מטויימים, כגון פלחה וכדומה, שלא מאפשרת להם ללמד כערכים בתקופת הקיץ. לצערינו היו רק 4 חברים מוכנים למאמץ הדרוש והסכימו לקבל על עצמם את תפקיד ההוראה. לפי זה אנו בארגן בינתיים - עד שיתר החברים יחזרו בם מהתנגדותם ללמד - 4 כיתות לימוד בין החברים המתחילים. אין כל ספק שסידור זה ללימוד עברית ידרוש מאמץ רב, הן מהמורים והן מתלמידיהם.

על יתר עניני חרבות, כגון חידוש "דברי הכפר", אנו נמסור בהזדמנות
בנייה.

משח ב"ח.

[illegible]

מ ע ש ה ב" ג ס ט ט נ ר " .

5. אפ"ל 17.

הכלי היה מונח כחפץ שאין לו הופכין באחד המחסנים עד שכיום בהיר אחד ראה אותו פועל-דחק אחת, מחצור הסמוכה, שלא מכבר עלה ארצה מאחת הארצות הלא מפותחות ביותר. שם הוא עסק, לזכריו, בכל מיני עבודות, שאחת מהן היתה תיקון מכונות. בראותו את ה"אנטיק" שלבו עט עליה כמוצא שלל רב. לאחר שהסבירו לו אודות הכלי ביקש שניתן לו לנסות את כוחו.

ואכן, כעבור כמה ימים, ובהוצאה של חמש (5) לירות ישתאליות, שיפץ אותה והיתה היא כחדשה, לשכיעת רצון כל הנוגעים בדבר. מאז היא משמשת אותנו בנא-מנה וגם עלון זה הודפס עליה.

בשאלת רק השאלה : איפה למד המהנדס בחברת "גסטסטר" דנא את מקצועו ?

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

ל י ר ח נ ו ,

במלאת העשור השביעי לעלייתו,

כ ה ל י

— — — — —

לדורית וסימון,

להולדת 7 5 4 ל

העבודה בענף מתנהלת לפי התוכנית. יש לציין שהנסיעות החדשות נקלטו יפה.
כן ניתן לומר שהפריחה כשזיפים הייתה חזקה, ועתה החנייה היא יפה. באגסים נראה
ושנה, בפעם הראשונה, יכול מסחרי. באופן כללי יש לומר שאנחנו מצפים להכנסה
יכול במטע לגבי אשתקד.

בהתחשב עם שינויים מתמידים בשיטות העבודה, אנחנו עוברים אכשיו לשיטה
משוכללת יותר של ריסוס : ריסוס בנפח נמוך אשר לדעתנו יביא לחסכון בחומר,
עבודה והוצאות.

בנוגע לעיבוד החלקות, אנחנו מרחיבים השנה את שטח האי-פליחה, שיכלול גם
את "גן ב'".

בשבוע מכונה אריזה מקריה ענבים. גודלה 10x2 מטר, והיא תגיע בקרוב. בנוגע
לאריזה עצמה, החלטנו לארוז השנה חלק מהפרי בארגוני-כרוס (עשויים ויקס וחוט
ברזל). אשתקד ראינו שקרטוני "קרגל" לא עמדו יפה בקירור.
התחלנו בסקר מקיף שימשט במים לתכנון קטיפה והובלת הפרי, וגם להקמת בית
ה-יזה שלנו. חושבים שהעבודה המעשית של הקמת בית האריזה תתחיל בקרוב.

שמואל ב"צ.

%%%%%%%%%

כ ר ה .

אני כותב דו"ח זה בהנחה שידוע ברבים כי חרף זה היה שונה
מכל החרפים שקדמו לו, וטלא היה עוד חרף כשהיו. למרות הנפעה מוזרה זו רוב
הסבוליים בעטו בזמן - פרט לאלה שמזג-האוויר הספיק לנחותם. לצערנו, אותו החרף
כיוון לגבי ענפים אחרים, ועתה אנו מוכרחים לחכות "לתור" שלנו לקבלת סרקסור
רלו.

במינו השנה לזמנה כך שהזנים המוקדמים יקדימו עוד קצת והמאוחר-
ים יאחרו קצת יותר. הכל הלך לפי התכנית, אלא החרף המזרז שכבר הזכרתי
לעיל גרם לכך שהלבלוב אחר בזנים המוקדמים והקדים במאוחרים - במדה ומישהו
יכול להסביר לנו את הסבה לכך, נכתב מאמר בעלון הבא.
לא נטעמם את הקורא בתאור מפורט של כל ספול, ואיך, למח ומח
בנטיה. נסתפק במלים ספורות על נסיונות שעשינו וכאלה שאנחנו עומדים לעשות.
הרגשנו היה שענף הכרם חייב להיות דינמי, כי בנפשו הדבר: או שנמצא דרכים
להגדיל את היבולים ולהוריד את מספר ימי-העבודה המוטקעים, או שנשקע (לפי
השימרה הלוועית הידועה: לשחות או לטקוע).

לקחנו 2 דונם של קורדון רגיל, כופשנו את הגפנים כלפי מעלה
ברגנו אותן לקורדון "שמוס", כך שבו הצפן עתה כמעט בגובה של בן-אדם. מזה
הוא אמרו לנו שזה אינו ניתן לבצוע - אך פעם גם אמרו לנו שתפוחים לא יצליחו
אצלנו. עד כה נסיון זה נראה יפה ומעלה תקנה להעלאה היכול והורדה ימי-
העבודה.

כמו-כן אנחנו עומדים להנהיג את שטח האי-פליחה בשטח מסויים,
במחמה לטפר את טיב הפרי. גם זה, אמרו לנו, אינו ניתן ואינו כדאי, אך זכור
לנו מה שאמרו פעם על סכויי התפוח בכפר-הנטיא.
יש לנו תכנית לעשות הגור, ספול מרגיך להביא לידי התמלה
מוקדמת 10 ימים בזן "מלכה". זה יהיה השנה נסיון במספר טורות. כמו-כן ננסה
שאר טיפוס הורמוני, עם אותה המטרה. יתר על כן, הרצוננו לנסות שטות
שונות של דלול.

אנחנו מקווים שבמדה ונצליח בכל זה, והיה אפשרות כלשהי לייצא
ענבים מזן "מלכה". אמרו לנו שזה אינו ניתן, אך עלינו לזכור את תולדות
התפוח אצלנו ודעה המומתים עליו לראשונה.
לאחרונה, מלה אחרת: מצאנו מויק מסוכן בטס "אפסה", הנוכח
להורץ עץ (כל עץ: תפוח, זית, גפן וכו'). במדה ומישהו ימצא אילן חי או עץ
מת, ובו חורים, מעטי-אמנות, יודיע נא לעובדי-הכרם או המטע.

חג שמח

לני.

"המלכה"

הדיונים על הגן המעורב כבר התחילו באחת הישיבות של ועדת החינוך, אבל היות ובעתיד הקרוב תבא כל הכעיה לפני פורום יותר רחב, מדעתי כגון להקביר כמה דברים ולהביע את דעתי אני רק נקטה אחת יסודית: נכון לא על עצם הגן המעורב, על יתרונותיו והסכנותיו כמו שהם, ונכח לדגש קט. תנאים אובייקטיביים אולי יאצלו אותנו להנהיג אותו אצלנו.

ובכן, מה הוא הגן המעורב? הוא מרכיב מקצועי ילדים רב-גיליים, כלומר מילריות בני חצי 43 עד 7 (במקרה שהם לומדים בגן). עד כה היה לנו גן חצי-גילי היות ואותו גן קלט את כל אותם הילדים שמבחינת הגיל שלהם היו מוכנים להכנס, ברור, כשיש רק גן אחד במשק, אין אפשרות אחרת אבל לפני פתיחת הגן השני יש לנו הזדמנות לבחור בדרך זו או אחרת.

כדי שני בני גנים (או יותר) יוצאים הילדים הכוגרים כל שנה הילומדים (במקרה שלנו כל שנתים) לכיתה הספר וקטנים יותר, מהפעוטונים, נכנסים לרוך מסדרים את ההעברה כך, שלא מפרידים בין הקבוצות הקיימות אלא מכניסים קבוצה א' לגן אחד, קבוצה ב' לגן שני - וכן הלאה. על ידי כך אפשר לשמר על הפרטי הגיל. ולמה? קדם כל הברה רב גילית היא הרה הרבה יותר טבעית, הלא גם במשפחה אנו מוצאים את כל הגיליים. הקטן לומד מהגדול והגדול מרגיש את עצמו גדול ומכובד יותר מעודו לקטן. בחברה חד-גילית כל הילדים קרויים מאד וההתפתחות וההעניבות ורוי הסכסוכים נולעים מזה שהם כלם רוצים וקויות הדבר ואותה התקופה. בקבוצה מעורבת דרישות הילדים הן גם שונות כי כל אחד עומד בדרגה ההתפתחות אחרת והלא אנחנו מעונינים עד כמה אפשר ליצור את הילדים במשחק שלהם. אנחנו זוכים משתדלים לארגן קבוצה אחת חצויה, קבוצה שניה כפינו כמות, שלישית צהייעה וכו'. ילדים בגילי טונים באופן טבעי גם יתארגנו ככה. הקטנים יותר מוטורים והגדולים ימכו יותר למשחק שלהן וצידד-ולל זמן שהסכימה מספקת את הדרישות של כל הגיליים השונים - האווירה בגן היא שקטה והרמונית והסכסוכים מעטים.

הרבה אנו שומעים, מפי החורים, על פחד שהגדולים ירכיזו לקטנים והקטנים לא יזואו על ספוקם. אני אינני מקבלת את זאת. ילד בן 6 לא יסתכר עם ילד בן 3 וזמן ירכיז לילד בן גילו. אני רואית את זאת למך כל הזמן עכורתי. או שהוא יעזר לו או שכלל לא ישים לב עליו - אבל הוא לא ירכיז לו, זאת עובדה.

הגן המעורב איך פעלא מתרוקן. מיד אחד יוצאים הגדולים ומצד שני נכנסים הקטנים. יכל המטרה שהיא נכס יקר מאד שדורש שנים להקיימה המטרה הזאת נשארה ובמטרה הלאה. לכן גם הקליטה של ילדים חדשים נעשית על ידי הילדים עצמם ואך ורק על ידם. הם הם שיועצ ומכירים את מנהגי הכיתה, מה מותר ומה אסור, איפה חוליים מבהה ואיך חוגגים חג, מתי רוחצים ידים ואיך מסדרים את המשחקים. הם קולטים את הצעירים. לקטנים קל יותר ללמד מהילדים מאשר מאתנו, מוגרים. הילד הקטן נכנס ומרגיש הנה פה בית מסודר שיש בו מנהגים קבועים והוא מרגיש את עצם האווירה שאופפת את הכיתה, כמו שאמרתי קדם, דרושים חדשים ושנים ליצר אוירה כזאת. אנחנו כל פעם מוחילים מהאלף-בית והורסים את הכל באותו רגע שכל הילדים יוצאים את הגן - וסובלים מזה הילדים והמטפלות גם יחד.

אנחנו הרבה דברנו על הילד הקטן ורכ החששות לגביו. אבל אל נשכח גם שהוא לא המיד נשאר הילד הקטן. כעבר שנה-שנתיים הוא נעשה הגדול והוא קולט את הקטנים. בגן אחיד הילד הקטן נשאר המיד הקטן יותר בגן וגם הכיתה - ולא מעט סובל מזה. ויש עוד סיבה. קרה אצלנו מקרה מצער לפני כמה שנים כשהצטרפנו להשאר 3 ילדים בגן בו בזמן שכל יתר הילדים נכנסו לכיתה. לשלוש הילדים נעשה עוול גדול מאד: לא רק שהצטרפנו להשאר אותם בגן אבל העברנו אותם לקבוצה ילדים אחרת לכיתה אחר עם מטפלות אחרות. בגו מעורב דבר כזה לא יסל לקרות. יתכן, ויש מקרים שכדאי להשאיר כמה ילדים לשנה נוספת בגן, כי עוד לא לא הגיעו לבטלות הדרושה ללמידה. ילד כזה לא ירגיש בעלכונו כי בטבילו הכל ממטיך כמו שזה היה מכבר. אותה הכיתה - אותן המטפלות ואפילו רוב הילדים נשארים אותו.

שנים בסיקול והשמעון שיעבוד אצלינו בעוד שמש שנים - ואפילו את הסנולר.
בהפתה חדלה רצה כל אחד להיות הראשון להכנס כמובן (השד יודע למה כי
כל הכסאות מסומנים בדיוקנות מופלאה) - רודה כמעט ונשארה בחוץ בקרב
על הכניסה - סוף סוף כולנו הסתדרנו במקומות. חברי "איתנים" מוכנים להוסיף
סנטימטר לשכבה קליפות הגרעינים על הרצפה והותיקים סופרים את הפרוסות
הנותרות. "האס יספיק למסטיק לרני'לה", "הג'ינג'ית הזמלנה סוכריות מנטה
ויש לי רק 9 גרוש, אולי יתנו איזו הנחה - הרי אנחנו קיבוצניקים!".
האולט מתמלא קהל מכל המינים - וגוונים - נדמה כי מהודו ועד כוש נת-
קצו הערב לבית הקולנוע בחצור. הורים ופולנים, עירקים ורומנים, וגט אנחנו
ה"אנגלים". יתכן שהיה גם שם איזה צבר או שניים אבל אנחנו לא נתקלנו בו.
העיקר, הסרט התחיל. הכל הלך למישרין מלבד המקהלה הקולנית שהתפרצה מיד עם
חירתה הראשונה, שהביאה ליציאה כללית מזירות של כל בעלי המשפחה שלא מצאו
להם baby-sitter. השקט היחסי ששרר אחרי כן לא הופרע עד להפסקה. עדיין אין
עוגג חשמלי מנגן שם, ולכן יצאו רוב החברים להתאוויר. התחלקנו באופן שווה
בין שלושת חתורים וחכינו עד לצילצול להמשך הסרט.
נו, מה יש עוד לספר. הגענו הביתה כשעה טובה ומוצלחת, אחרי חוזה תרבותית
מתכנן, חברתית (אין לי יותר שמות תיאור !). נותר לנו רק לבקש מבעלי הקולנוע
להחליף את הסרט יותר משלוש פעמים בשבוע !

חנה ס.

ביקור בתערוכה החקלאית

(מוקדש לזורעים בדמעה - ולאחרים)

השנה שחלפה, שנת העשור, היתה עשירה מאד בתערוכות למיניהם. ואחרון אחרון
הכיב, בפעם הראשונה מאז קיים הישוב בארץ, זכינו לראות תערוכה חקלאית,
מקיפה, גדולה ומעניינת.
הודות לתנאים אובייקטיביים, פחות או יותר, הצטרכנו לנסוע, לראות ולחזור
בין צהרים ובוקר של יום שבת ויום ראשון, דבר אשר הקשה מאוד על הנוסעים
והגביל את מספרם; משלחת כפר הנשיא היתה סימלית, כביכול, והרכבתה מגוונת
במקצת. כך, לדוגמה, מצאנו את עצמי אחד בין חצי תריסר חקלאים; חתור, צובדי
השרותים, חיילים וילדים. אך ראוי לציין שהן החקלאים והן שאר הירקות מצאו
שכדאית הנסיעה הארוכה והבלתי נוחה כל כך, ודומני שהצטערו רק אלה אשר לא
נסעו.
כאמור היתה זאת תערוכה מקיפה. על שטח של 80 ד' ובתוך כיתנים ללא מספר
ואף על פני חלקות רבות מתחת פני השמים, המזארות בחשיכה, היה מוצג ענף החק-
לאות בארץ על כל צדדיו והגורמים המרובים : ענפי שדה וענפי חצר, גידול
ויעור, מוסדות ממשלתיים וחינוכיים, התעשייה החקלאית ההולכת וגדלה בישראל
והמובאת מחוצה לה, תעשיית המזון ואף האמנות; במידה והיא קשורה לחקלאות, לכל
אחד מהם היה מקום ביטוי ומתאים.
והנה רשימה לא מוטלמת של המוצגים - ענף הפלחה והמספא, הגידולים השונים
ושיטת עיבודם ומקומם במחזור וכלוח ההזנה עם הדגמה של שיטות בירור וסלקציה
של זנים; בונים והדברות; הרפת גזעים שונים (דמשקאי, פריזי, בראמה), הפרה
עם חלון בבטן (פויה, איזה ריח !), דיר חליבה משוכלל (milking parlour)
וחלב במקבוקים לצמאים (אך למה לא פורו ריפור בתוך החצרות?); גזעי סוסי
עבודה ורכיבה מדניה, סקוטלנד ואר"ה; חדייג בבריכות וכיס התכונן וים סוף;
ייעור והשימוש במוצרי עץ; הלול, גזעי העופות, האכלות, מחלונות, בירור ושיווק
ביצים (לא היה מספיק זמן לחכות כדי לראות את יציאתם של אפרוחים מתוך
הביצים שבאינקובטור); ענפי המטע, הכרם והבננות, כמנה חליבה מסתובבת וחליבה
אוסומטית חשמלית לצאן; מחנה בדואים וסיור בתערוכה על גבי גמלים (אך כמה
לא במקום ובלתי הוגן היה מראה המשפחה הבדואית באוהל הפתוח למבטים הסקרניים
של המבקרים, כאילו הם קופים בכלוב), תעשיית המזון המנצלת את תנובת החקלאות
ומספקת את רוב מצרכי המזון של הארץ ואף מספיקה ליצא לחו"ל; מגרט רחב
ידיים המיועד למכונות חקלאיות בלבד (הטרקטור הראשון המיוצר בארץ, ויסקוס
מסעים ברוחב של 5 1/2 מטר, מכונות מאנגליה, אר"ה, שוודיה, פולניה, צרפת וגר-
מניה ומאות מכונות ומכשירים מהתעשייה המקומית המשתכללת, שעתידים לא הספיקו
לי לראות את כולם); נילצול מקורות המים, תופניות המים בתיכנון ובביצוע,
השימוש היעיל בה והתוצאות מכך; כל זה ועוד הרבה אשר לא ראיתי או לא
נזכרתי; והכל היתה מסודר בצורה מובנת, מקושט בטוב טעם, ומואר יפה. חתקבל הרושם

שלמרנו יפה לערוך תערוכה, לא רק למתעניין מכחינה המקצועית אלא גם לקהל הרחב, לתייר, למבוגר ולילד.
כן, היה והיה כדאי !!

שמעון ב"י.

.....

המשק... בעיני עולה.

מגיע לחיפה -- מכלל -- מחכה זמן רב -- יורד מחאניה -- רגלים נוגעות באדמת הארץ -- מכס -- יורדים -- "מה שלומך?" -- "מה נשמע?" -- "לא ראינו אתכם מלפני שנים רבות!" -- "מה חדש במשק?" -- "טלנוט, תהיו שם עוד מעט!" -- אוטובוס -- נסיעה ארוכה ובלתי נוחה -- כואב לכפר הנשיא...

..... אני כל כך עייף -- מה מתרחש פה? אני כל כך מכולכל, אני רק רוצה לשכב על מיטה ולהירדם. אבל לא! קבלת הפנים עוד צריכה להתקיים. נכנסים הרבה אנשים לראות את הדבר החדש מאנגליה -- "יופי, פנים חדשות במשק, סוף סוף!" שומעים, "הוא יתרגל עוד מעט לחנאים -- עבודה בחדר האוכל" וכו'... ההרגשה הנשארת בסוף הוא: אי-בטחון.

למחרת התעוררתי מוקדם ובכלל לא ידעתי איפה נמצאתי. משה קשה -- כן. חדר ריק -- כן. חשמל זורחת בחוץ באופן בהיר -- כן. הגעתי למסקנה שבאמת הייתי בכפר הנשיא.

מיד כשהגעתי למסקנה זו, התחלתי לחשוב על מקומי במשק ולקראת העתיד. אחרי ימי עבודה אחדים התחלתי להרגיש את עצמי בבית ולהתמצא במקום. חשוב ביותר הי לפגוש חברים, כי רק עבודה מאפשרת הכרה אנשים. הסתובבתי בענפי המשק, במיוחד בחלסה ובבריכות. ומיד יכלתי לספר סיפורים על עבודתי, ידעתי שסימני השתקעות במשק הופיעו.

עתה אני כבר נמצא חצי שנה במשק ונחשב כחצי וותיק. הנני עובד בענף קבוע ומצאתי את מקומי בו. באופן חברתי יותר קשה, כי הנני רווק אבל היות והנני מארץ אנגלו-סכסית ויש לי רקע משותף עם רוב חברי המשק, לא לקח לי הרבה זמן לפני שחרגשתי את עצמי בבית.

לעת עתה אני מסיים, ורק במאמרים הבאים אפשר יהיה לי להמשיך בסיפורי.

אריה רולפין

.....

..... בעיני תייר.

.....

גם אתה יכול להיות אחד מהם -- חבר אחד הקיבוצים המעודכנים והמודרניים בכל הארץ, שבה תוכל לשקוע בלאומניות בכל שעות היום -- לאומניות בריטית כוסות תה מתוק וחזק ומהביל, מרטיבות את גרונך לעיתים חכופות וארוחת הבוקר מתחילה ב"טוטס" וביצים ומסתיימת ב"קורן פלייקס" (corn flakes בלע"ז) -- אי בריטי בים הישראלי הרחב -- עמדה קידמית למשחק ה"קריקט" בארץ הכדורסל -- במילים אלו מתארים את כפר הנשיא. כדי לשכנע את חבריך שכל זאת הם נמצאים בישראל היה על המשק לבקש יבוא של קבוצת נח"ל של צברים.

.....

אמנם גם צד אחר לכפר הנשיא -- ראש החץ של החלוציות הציונית הסוציאליסטית של הציונים. הכל שייך לכל ואם הכל לא ישאיל לך את תקליטיו, כי אנלי חשבור אותם, אזי עליך להשיג קרובים עשירים כמוהו! -- -- --

.....

בבמה הפוליטית מפורסט המשק בארץ. מרצים ממפא"י, או מפלגה אחרת, נואמים תמיד, או כמעט תמיד, בפני אולם מלא, ז.א. אולם מלא כטאות ריקים. אכן, בכל קיבוץ נורמלי של מפא"י יופיעו לפחות 500 איש לשמוע נאום או נואם פופולרי. אט-האיש לא ידוע כל כך או שטר חינו בהנהגת המפלגה באותו רגע, יהיו נוכחים רק 450 חברים. בכפר הנשיא, כשבא נואם פופולרי יופיעו אולי שני חברים (תאוראי לקבלת

פני המרצה והתורן כמועדון), אבל אם הוא לא פופולרי לא יופיע אפילו אחד.
קשה אמנם להעריך במבט ראשון את ההבדל בין 450 ו-500 איש - אולם ההבדל
בין שני אנשים ואף אחד מוכר כער עצמו. לא היה לי הכבוד להיות עד לעדנות
פוליטית יוצאת דופן זו, אבל ברור לכל כי תופעה זו לא בדיוק מחבבת את כפר
הנשיא על החוגים הקובעים כמפא"י. אין הפוליטיקאים סובלים ללמוד את האמת
על עצמם.

.....

למרות שביליתי בכפר הנשיא שבוע כלבד קבלתי אולי יותר מרושם שטחי של
העניינים. אנשים שהכרתי שנה שנפיים קודם כלונדון התחתנו, השתקעו ועכשיו
מתרכזים ביצירת דור חדש של צברים. השינוי באישיותם ואופיים עשה עלי רושם
עמוק. אין קונים את האושר בחיים כחינם, אם בכלל אפשר לקנותו. זהו דבר שבוע
באישיותו של כל אחד - כוח רדום שיתעורר בתנאים מתאימים. לאנשים מסוימים
ישחרר חי הקיבוץ את הכוח הזה יותר מכל צורת חיים אחרת, לאחרים הקיבוץ
הוא אגודה סגורה - הם מתאכזבים ובסופו של דבר עוזבים. ישנם גם אנשים שלא
יהיו מאושרים או מרוצים בכל מקום אחר. שנה או שנתיים של חי קיבוץ ודאי
יניע את הפרט לראות את עצמו באור המציאות בלי דגשות מזויזים, רעיונות
ומושגים רומנטיים. אופיו גלוי לכל כי בגבולות החברה המצומצמת אין דבר
מוסתר. כך קורה שאחרי שנה בערך האנשים שנשארים מתרגלים פחות או יותר לסביבה
ומצליחים להסתגל לתנאים. חברי הגרעין שראיתי הקרינו מין חוש של אושר,
שביעת רצון וחלית, שפוגשים אך לעיתים נדירות בחברה שלנו.

.....

ברנרד פרנקל

(תורגם מחובר Habonim Newsletter)